

รายการอ้างอิง

1. Reckless WC. The crime problem . Bombay : Feller and Simons Private,1971.
2. Sadock BJ, Sadock VA. Kaplan & Sadock's Comprehensive textbook of psychiatry.Vol. 2. 7 th ed. Philadelphia : Lippincott Williams & Wilkins, 2000 : 1725-29.
3. ยุกต เบญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534 : 50.
4. พรพิมล เจียมนาครินทร์. พัฒนาการวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นอ่อน แกรมมี, 2539 : 211.
5. ล้ำค่า โปธิ์กระจ่าง. การใช้และความพึงพอใจสื่อของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
6. สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็กเกเร. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2533 : 73.
7. ดวงใจ กสานติกุล. วัยรุ่น. ใน : วันเพ็ญ บุญประกอบ,อำพล สุอำพัน, นงพงา ลี้มสุวรรณ, บรรณาธิการ. จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,2538: 40-7.
8. สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็กเกเร. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2533: 32.
9. Hurlock EB. Development Psychology. 2nd ed. New York: McGraw – Hill Book , 1959: 296-303.
10. มุกดา ศรียงค์, นวลศิริ เปาโรหิตย์, สิริวรรณ สารระภาค, สุวิไล เรียงวัฒนสุข, นิภา แก้วศรีงาม. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542: 225-35.
11. สุขภาพจิตกรม, คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่3. (ม.ป.ท.), 2542: 17-20.
12. สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาเด็กเกเร. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2533: 3.
13. สุพัทธรา สุขภาพ. วัยรุ่นกับพฤติกรรมรุนแรงยุคโลกาภิวัตน์. ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง สังคมไทย : มุมมองของนักสังคมวิทยาและนักมานุษยวิทยา. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544: 1-2.

14. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. ครอบครัวเด็กและเยาวชนกระทำผิด: จำแนกตามชาติพันธุ์.
ใน: อารง สุทธาศาสน์,บรรณาธิการ. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543: 120.
15. Glover S. The roots of Crime. In : selected papers on Psychoanalysis. New York
: International University Press, 1960; 2.
16. อุมภาพร ตรังคสมบัติ. เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด : ความต้องการพื้นฐานและทิศทางการพัฒนา.ในเอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานจิตวิทยาใน
สถานพินิจ , 27-29 พฤศจิกายน 2543 ณ โรงแรม ที เค พาเลซ , กรุงเทพฯ. (ม.ป.ท.),
2543.
17. Hood CL. Antisocial behavior in youth : influences and recommendations.
Dissertation Abstracts International [online] . Toronto: University of
Toronto,2000: 492. Available from: URL: [http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp).
18. สุชา จันทน์อม. จิตวิทยาเด็กเกเร. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2533: 17-28.
19. Schramm WL. Mass Communication . Urbana: University of Illinois Press,1960.
20. ไสภา ขปิลมันน์. บุคลิกภาพและพัฒนาการ แนวโน้มสู่พฤติกรรมปกติและการมีพฤติกรรม
เบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน. สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์
และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536 :149-50.
21. Pervin LA. Personality : Theory , Assessment and Research. 2 nd ed. New York :
John Wiley & Sons ,1975 : 320,329.
22. Smith RE,Sarason IG,Sarason BR. Psychology : The frontier of Behavior.
New York :Harper and Row, 1982 : 411-2.
23. กัญญา สุวรรณแสง. บุคลิกภาพและการปรับตัว. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์รวมสาส์น, 2520 : 1-2.
24. เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
25. Pervin LA. Personality :Theory, Assessment and Research. 3 rd ed. New York :
John Wiley & Sons ,1980.
26. Maddi SR. Personality Theories : A Comparative Analysis. 3 rd ed. Illinois:
Borsey Press,1976.

27. สุพัทธรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537: 37-41.
28. Hartley EL, Hartley RE. Fundamentals of social Psychology . New York : Knopp ,1961.
29. Charon JM. Symbolic Interactionism : An Introduction, An Interpretation, An Integration. Englewood Cliffs : Prentice-Hall,1979.
30. วรพล พรหมิกบุตร. สังคมวิทยาจุฬาลงกรณ์ประกอบพื้นฐานสังคมมนุษย์. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย เกษมบัณฑิต, 2531: 50-2.
31. ศิริชัย จิวจินดา. การหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ TPQ (ฉบับภาษาไทย) กับ แบบสอบถาม 16 PF (ฉบับภาษาไทย)ในผู้สมัครแพทย์ประจำบ้านสาขาจิตเวชศาสตร์ และกุมารเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หลักสูตรแพทย์ประจำบ้าน สาขาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544: 45-7.
32. ยุพา สุภากุล. การสื่อสารมวลชน. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2540 : 91-3.
33. McQuial D. Audience analysis. California: sage, 1977 : 67-8.
34. พรพิมล เจียมนาครินทร์. พัฒนาการวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นอ่อน แกรมมี่, 2539 : 222-42.
35. ยุพา สุภากุล. การสื่อสารมวลชน. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2540 : 81-9.
36. ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534 : 84.
37. McComb ME, Becker LE. Using Mass Communication Theory. Englewood Cliffs : N.J. Princtice Hall,1979.
38. Katz E, Blumer JG, Gurevitch M. The uses of mass communication. Beverly Hills : Sage,1974.
39. Defleur ML. Theories of Mass Communication. New York: Mckay,1966.
40. Schramm W. Handbook of Communication . Chicago : Ran McNally College Publishing,1973.
41. ศิริชัย ศิริกายะ, กาญจนา แก้วเทพ . ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน . กรุงเทพฯ : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531:110-2.

42. จาระไน แกลโกศล. ทฤษฎีการสื่อสารระหว่างบุคคล.ใน : นภาพรณี อัจฉริยกุล, บรรณาธิการ.
หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่12. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2539 : 543.
43. เสถียร เขยประทับ. สื่อมวลชนกับการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526 : 100-2.
44. เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารนวงกรม. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
45. เลขา ปิยะอัจฉริยะ. ผลของประสบการณ์การเล่นที่มีต่อการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย.
กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523 : 64.
46. Stepenson W. The Play Theory of Mass Communication. Chicago : The University
of Chicago Press,1967.
47. Lieberman D. Reading ,Television and Computer : Children's Patterns of
Media use and Academic Achievement. California : Sage,1981: 45.
48. แววดา ธนบัตร. การศึกษาผลของการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการเสพยาฆ่าที่มีต่อเยาวชนใน
เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
49. วริศรา วราลักษณ์. การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจาก
สื่อมวลชนและสื่อบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
50. จรัล มานตรี. ความสัมพันธ์ของการเปิดรับ ความพึงพอใจในการอ่านนิตยสารประเภท
อาชญากรรมกับทัศนคติ ต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นในชุมชนแออัด : กรณีศึกษา
นิตยสาร "อาชญากรรม"และ"191" กับวัยรุ่นในชุมชนแออัดคลองเตย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
51. กุลธิดา ธรรมวิวัฒน์. ความคิดเห็นของบิดามารดาต่อพฤติกรรมอันเป็นผลจากการเปิดรับสื่อ
วิดีโอเกมของบุตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

52. วรพจน์ พวงสุวรรณ. การเล่นเกมนคอมพิวเตอร์ของเด็กนักเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
53. มนฤดี ธาดาท่านวยชัย. ความพึงพอใจและความคาดหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
54. สุชาติ สัจจสันถวไมตรี. ทัศนะของนักจิตวิทยาต่อเนื้อหาสื่อวีดิโอเกมและผลกระทบ
ที่มีต่อเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
55. พัทยา เพชรธานินท์. การใช้สื่อเครื่องเล่นคอมพิวเตอร์ตามห้างสรรพสินค้าของประชาชน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
56. รจนา ไชยนิรันดร์กุล. การใช้สื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อสนองความต้องการ
ข่าวสารของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
57. ปวีณา นิตยาพร. ความสัมพันธ์เชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนที่เนื้อหารุนแรง
และสภาพแวดล้อมทางสังคมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มวัยรุ่นชาย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
58. Peng BW. Family communication, media behavior and delinquency. Dissertation
Abstracts International [on line],1981 :148. Available from:
URL: [http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp).
59. Ruchin V. Roots of Juvenile delinquency : A Russian experience
(parenting, aggression and psychopathology). Dissertation Abstracts
International [on line],1998. Available from:
URL: <http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>.
60. Komro KA, Williams CL, Forster JL, Perry CL, Farbakhsn K, Stigler MH.
The Relationship between Adolescent Alcohol use and delinquent and
violent behaviors. Journal of Child and Adolescent Substance Abuse
1999; 9: 13-28.
61. Titus JM. The role of negative emotion in the media violence-aggression
relation. Dissertation Abstracts International [on line],1999:133.
Available from: URL: <http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>.

62. Conway JC. The influence of psychology variables on television viewing motivation and program preference. Dissertation Abstracts International [on line],1989: 51.Available from: URL: [http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp).
63. Patterson SJ. Gratifications obtained from the mass media and Jung's Theory of the types (media audiences, personality). Dissertation Abstracts International [on line],1992:53. Available from: URL: <http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>.
64. Finn S. Original of media exposure: Linking personality traits to TV, radio, print and film use. Communication Research 1997: 507-29.
65. Mustonen A. Media violence and its audience (Television). Dissertation Abstracts International [on line],1997: 44. Available from: URL: <http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>.
66. Sherry JL. Individual differences and media effects : The linkage between temperament and media use motivations (television). Dissertation Abstracts International [on line],1998:122. Available from: URL: <http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>.
67. Yukawa S, Yoshida F. The effect of media violence on aggression: is aggressive behavior mediated by aggressive cognitions and emotions?. Shinrigaku Kenkyu 1999; 70: 94-103.
68. Kaylor L. Antisocial personality disorder : diagnostic, ethical and treatment issues. Issues Ment Health Nurs 1999; 20: 247-58.
69. Straburger VC, Donnerstein E. Children, adolescents and the media in the 21st century. Adolesc Med 2000; 11: 51-68.
70. Piko B. Perceived social support from parents and peers: which is the stronger predictor of adolescent substance use?. Subst Use Misuse 2000; 35: 617-30.
71. Villani S. Impact of media on children and adolescent : a 10-year review of the research. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry 2001; 40: 392-401.
72. Bogaert AF. Personality, individual differences, and preferences for the sexual media. Arch Sex Behav 2001; 30: 29-53.

73. Sherry JL. Toward an etiology of media use motivations : The role of temperament in media. Communication Monographs 2001; 68: 274-88.
74. ทัสสนี นุชประยูร, เต็มศรี ชำนิจารกิจ. สถิติในวิจัยทางการแพทย์. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
75. จริญญา นิลแพทย์. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบันเทิงที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
76. รพีพร มณีพงษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการเล่นเกมส์วีดีทัศน์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
77. Bandura A, Walters RH. Social learning and personality development. New York : Rinehart and Winston,1959 :439.
78. ยุกต เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534 :72.
79. Beadle CF. Aggression index differences as a function of television program preference and content seeking or media seeking by subjects. Dissertation Abstracts International [on line],1981:42. Available from: URL: [http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp).
80. วิภา ด้านธำรงกุล,อุษณีย์ พึ่งปาน,ศศิธร แจ่มถาวร. ความรู้และทัศนคติต่อการติดสารเสพติดและพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
81. Horvarth CL. Psychological addiction to television : scale development and validation. Dissertation Abstracts International [on line],2000 ; 61. Available from: URL: <http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>.
82. สถิต วรงค์สุวรรณค์ . การพัฒนาบุคลิกภาพ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รวมสาส์น, 2540: 236.
83. Rapadas JEM. Demographic,clinical and offense variables among juvenile delinquents in Guam: A longitudinal analysis for the period of 1987-2000. Dissertation Abstracts International [on line],2001:62. Available from: URL: <http:// thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>.

84. พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวตามทัศนคติของเด็กที่กระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.
85. อัมพล สุอำพัน. วัยทารกและช่วงต้นของปฐมวัย. ใน : วันเพ็ญ บุญประกอบ, อัมพล สุอำพัน, นงพงา ลิ้มสุวรรณ, บรรณาธิการ. จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2538 :16-7.

ภาคผนวก

ข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

เรียน ท่านผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติจากผู้วิจัยให้เข้าร่วมการศึกษาในงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ก่อนที่ท่านจะตกลงเพื่อเข้าร่วมการศึกษาวิจัยดังกล่าว ขอเรียนให้ท่านทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการเป็นข้อมูลและแนวทางในการจำกัดสื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชนและส่งเสริมสื่อที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพจิตวัยรุ่น

หากท่านตกลงที่จะเข้าร่วมการศึกษาวิจัยจะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาให้ท่านทำ ซึ่งท่านจะต้องเป็นผู้ตอบและประเมินด้วยตัวเองทั้งหมดประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 12 ข้อ,แบบสอบถามเรื่องบุคลิกภาพ 100 ข้อ และแบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สื่อ 68 ข้อ

ประการสำคัญที่ท่านควรทราบ คือ

การเข้าร่วมในการศึกษานี้ท่านจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ใดๆเป็นพิเศษทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านต่อหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกระทำได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น

การเข้าร่วมในการศึกษานี้เป็นไปโดยสมัครใจ ท่านอาจจะปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการศึกษานี้ได้ทุกเมื่อโดยไม่ต้องได้รับโทษ

หากท่านมีปัญหา หรือข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวพัชรา ถาวร ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ตึกธนาคารกรุงเทพ โทร 02-2564298 ซึ่งยินดีให้คำตอบท่านทุกประการ

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

ใบยินยอมให้ทำการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้สื่อของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

วันที่ให้คำยินยอม วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงนามในใบยินยอมในการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการประเมินพฤติกรรมการใช้สื่อของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางเพื่อเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ต่อไป

วิธีการวิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของแต่ละบุคคลไว้เป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปของการสรุปผลรวมของการวิจัย

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความดังกล่าวข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ จึงได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

ในกรณีที่ผู้ยินยอมยังไม่บรรลุนิติภาวะจะต้องได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองหรือผู้อุปการะโดยชอบด้วยกฎหมาย

ลงนาม.....ผู้ปกครอง/ผู้อุปการะโดยชอบด้วยกฎหมาย

ลงนาม.....พยาน

ลงนาม.....พยาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

แบบสอบถามเลขที่.....

กรุณาเติมคำตอบลงในช่องว่างและโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ในข้อที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
 2. เกิดเมื่อเดือน พ.ศ. อายุ ปี
 3. ศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ
 4. ระดับการศึกษาชั้นสูงสุด ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
 สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ระบุ
 5. บิดา อายุ ปี อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ บาท / เดือน
มารดา อายุ ปี อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ บาท / เดือน
ผู้ปกครอง อายุ ปี อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ บาท / เดือน
 6. สถานภาพของบิดามารดา คู่ แยกกันอยู่ หย่า บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
 7. มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันทั้งหมด จำนวน คน เป็นชาย คน
เป็นหญิง คน คุณเป็นบุตรคนที่
 8. วิธีการใดที่พ่อแม่ผู้ปกครองของคุณใช้กับคุณบ่อยที่สุดเมื่อท่านไม่พอใจในสิ่งที่คุณกระทำ
 พุดจาตักเตือนคุณดีๆหรือถ้าหากจำเป็นจะต้องลงโทษ จะทำพอเป็นพิธี โดยอธิบายเหตุผลให้คุณเข้าใจเสียก่อน
 ดุด่าด้วยถ้อยคำที่รุนแรงโดยไม่มี การให้เหตุผลใดๆ
 คำว่าและลงโทษอย่างรุนแรงตามอารมณ์ของตนเอง
 9. คุณเคยรู้สึกที่พ่อแม่ผู้ปกครองของคุณมักจะเป็นเช่นนี้หรือไม่
 ก่อนข้างจะมีอารมณ์เสื่อง่ายและชอบระบายอารมณ์ไม่ดีกับคุณ
 พุดจาตักกับคุณ อารมณ์ดี
 สนใจแต่ทำมาหากิน ไม่ค่อยเข้าใจว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับคุณบ้าง
 10. ประวัติการทำผิดกฎหมายครั้งนี้
 ครั้งแรก ครั้งรอง (ระบุ) ครั้งที่
- ครั้งแรก คดีที่ถูกจับ ระยะเวลาที่ต้องโทษ ปี เดือน
ครั้งที่ 2 คดีที่ถูกจับ ระยะเวลาที่ต้องโทษ ปี เดือน
ครั้งที่ 3 คดีที่ถูกจับ ระยะเวลาที่ต้องโทษ ปี เดือน
- การกระทำผิดครั้งนี้มีผู้ต้องหาคนอื่นร่วมด้วยหรือไม่
 ไม่มี มี จำนวน คน
11. คุณเคยใช้สารเสพติดหรือไม่ (สารเสพติด หมายถึง เหล้า , บุหรี่ และ ยาเสพติด)
 ไม่เคยใช้ เคยใช้ คือ เป็นเวลา ปี เดือน
 12. สมาชิกในครอบครัวของคุณใช้สารเสพติดหรือไม่
 ไม่มีใครใช้
 มีคนใช้ คือ 1 เป็นเวลา ปี เดือน
2 เป็นเวลา ปี เดือน
3 เป็นเวลา ปี เดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเรื่องบุคลิกภาพ

แบบสอบถามเลขที่.....

แบบสอบถามเรื่องบุคลิกภาพของโคลนิงเจอร์

Tridimensional Personality Questionnaire (TPQ) of Cloninger

แบบสอบถามต่อไปนี้จะใช้เพื่อบรรยาย คุณลักษณะบุคลิก เจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ และความรู้สึกส่วนตัวของคุณโดยทั่วไป คำตอบแต่ละข้อไม่มีคำตอบ ถูกผิด ดีหรือไม่ดี เหมาะหรือไม่เหมาะ กรุณาเลือกตอบตามความเป็นจริงของคุณ (เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่บรรยายลักษณะของคุณอย่างแท้จริง)

แบบสอบถามแต่ละข้อจะถามลักษณะส่วนตัวของคุณ และให้เลือกคำตอบที่ตรงกับ ความรู้สึกส่วนตัวของคุณมากที่สุด โดยใช้เครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ดังตัวอย่างต่อไปนี้

	"ใช่" หรือ "ไม่ใช่"	
	"ใช่"	"ไม่ใช่"
ฉันเข้าใจดีว่าจะตอบแบบสอบถามนี้อย่างไร	✓	

กรุณาอ่านและทำความเข้าใจคำถามแต่ละข้ออย่างละเอียดก่อนตอบ แต่อย่าเสียเวลานานเกินไปในการเลือกคำตอบ ในกรณีที่คุณลังเลใจในการเลือกคำตอบเพราะคำถามไม่ค่อยจะตรงกับลักษณะของคุณเข้าใจ ให้เลือกคำตอบในข้อที่คุณมีแนวโน้มจะเป็นอย่างที่บรรยาย

	"ใช่" หรือ "ไม่ใช่"	
	"ใช่"	"ไม่ใช่"
1. ฉันมั่นใจเสมอว่าทุกอย่างจะผ่านไปด้วยดีแม้ในเหตุการณ์ที่อาจจะทำให้หลายๆคนวิตกกังวล		
2. ฉันมักจะทดลองสิ่งแปลกใหม่เพื่อความพึงพอใจหรือความรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจ แม้คนส่วนใหญ่คิดว่าเป็นการเสียเวลา		
3. ฉันชอบพูดเปิดเผยประสบการณ์และความรู้สึกส่วนตัวกับเพื่อน มากกว่าที่เก็บไว้ในใจ		
4. เวลาที่ไม่มีสิ่งแปลกใหม่เกิดขึ้นในชีวิต ฉันมักจะหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจทำ		
5. โดยปกติ ฉันมักวิตกกังวลมากกว่าคนทั่วไปว่าอาจมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นในอนาคต		
6. ฉันไม่ลังเลที่จะพูดถึงปัญหาส่วนตัวกับคนที่ไม่สนิท		
7. ฉันชอบให้เพื่อนสนิทอยู่ใกล้ๆตลอดเวลา		
8. ฉันมักมั่นใจและสงบได้แม้ในสถานการณ์ที่ทำให้คนอื่นกลัว		
9. ฉันจะคิดทบทวนหาเหตุผลอย่างดีก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงความเคยชินเล็กๆน้อยๆในชีวิต		
10. ฉันมักจะต้องเลิกสิ่งที่กำลังทำกลางคันเพราะกังวลว่าจะเกิดผลตรงกันข้ามกับสิ่งที่ฉันต้องการ		

	"ใช่" หรือ "ไม่ใช่"	
	"ใช่"	"ไม่ใช่"
11.ฉันไม่ชอบเปลี่ยนวิธีการทำอะไรในแบบที่คุ้นเคย แม้ว่าหลายคน บอกว่าวิธีการใหม่ๆอาจจะได้ผลที่ดีกว่า		
12.เพื่อนๆของฉันเข้าใจความรู้สึกของฉันได้ยากเพราะฉันไม่ค่อยเปิดเผยความในใจส่วนตัวของตัวเอง		
13.ฉันชอบที่คนเราทำอะไรตามสิ่งที่เขาเห็นว่าดี มากกว่าทำตามกฎเกณฑ์		
14.ฉันมักจะหยุดสิ่งที่กำลังทำกลางคันเพราะเกิดความกังวลแม้เพื่อนปลอบใจว่าทุกอย่างจะผ่านไปได้ดี		
15.ฉันไม่รู้สึกเบื่อกับการที่ต้องอยู่คนเดียวบ่อยๆ		
16.ฉันชอบความมีระเบียบและคอยสร้างกฎให้คนอื่นทุกครั้งที่ฉันมีโอกาส		
17.โดยปกติ ฉันทำอะไรตามความต้องการของฉันมากกว่าที่จะทำให้คนอื่นพอใจ		
18.โดยปกติ ฉันจะรู้สึกกังวลและเครียดถ้าต้องทำอะไรที่แปลกใหม่หรือไม่คุ้นเคย		
19.โดยปกติ ฉันจะรู้สึกกังวลและเครียดเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย แม้คนอื่นจะมองว่าไม่มีอะไรน่ากังวล		
20.มีบางคนคิดว่าฉันเป็นตัวของตัวเองมากเกินไป เพราะฉันไม่ทำตามความต้องการคนอื่น		
21.ฉันจะยืนยันที่จะทำอะไรตามกฎระเบียบ แม้คนส่วนใหญ่มองว่าไม่สำคัญ		
22.ฉันจะทำอะไรตามความรู้สึกในขณะนั้นมากกว่าทำตามวิธีการที่คุ้นเคย		
23.โดยปกติ ฉันรู้สึกกังวลและเครียดเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย แม้คนอื่นจะมองว่าไม่มีอันตรายอะไร		
24.ฉันมักจะทำอะไรผิดกฎ ถ้าฉันคิดว่าทำแล้วจะได้ประโยชน์มากกว่า		
25.ฉันไม่สนใจว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรกับตัวฉันหรือสิ่งที่ฉันกำลังทำ		
26.ฉันจะรู้สึกมั่นใจและสงบได้แม้อยู่ในสถานการณ์ที่คนอื่นคิดว่าอาจเกิดอันตรายต่อร่างกายได้		
27.ฉันให้ความสำคัญในการรับฟังและเข้าใจคนอื่นมากกว่าจะให้เขาทำอะไรตามความคิดของฉัน		
28.ฉันไม่โหยง่ายกว่าคนทั่วไป		
29.ฉันมั่นใจว่าสามารถทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าเป็นอันตรายได้อย่างไม่ยาก (เช่น ขับรถเร็วบนถนนที่เปียกและลื่น)		
30.บ่อยครั้งที่ฉันตอบได้เรื่องที่เกิดขึ้นไม่คาดฝันอย่างรุนแรงด้วยการพูดหรือทำสิ่งที่ฉันรู้สึกเสียใจในภายหลัง		

	"ใช่" หรือ "ไม่ใช่"	
	"ใช่"	"ไม่ใช่"
31. คนอื่นมาขอความช่วยเหลือและความเห็นใจจากฉันได้ไม่ยาก		
32. ฉันเป็นคนเยียบขีริมและควบคุมตัวเองได้ดีกว่าคนอื่น		
33. ฉันเป็นคนขี้อายกว่าคนส่วนใหญ่เมื่อพบคนที่ไม่รู้จักคุ้นเคย		
34. เมื่อมีคนมาร้องขอความเห็นอกเห็นใจจากฉัน ฉันรู้สึกสะเทือนใจมาก (เช่น ให้ความช่วยเหลือคนพิการ)		
35. ฉันไม่เคยรู้สึกตื่นเต้นตกใจมากจนควบคุมตัวเองไม่ได้		
36. ฉันมักจะทำอะไรตามหลักเหตุผลที่เป็นจริงมากกว่าตามอารมณ์ความรู้สึก		
37. ฉันหลีกเลี่ยงที่จะพบปะคนที่ไม่คุ้นเคยอยู่บ่อยๆ เพราะรู้สึกว่า ตัวเองไร้ความสามารถหรือไม่เก่งเมื่ออยู่ต่อหน้าคนแปลกหน้า		
38. ฉันหลีกเลี่ยงการเข้าสังคมกับคนที่ฉันไม่สนิทคุ้นเคย แม้จะแน่ใจว่า คนเหล่านั้นเป็นคนใจดี		
39. โดยปกติ ฉันทำอะไรเสียสละให้คนอื่นมากกว่าคนทั่วไป เพราะฉันต้องการทำดีที่สุดเท่าที่จะทำได้		
40. ฉันนิยมชมชอบความคิดและกิจกรรมใหม่ๆ ได้ซ้ากว่าคนทั่วไป		
41. โดยปกติ ฉันมักจะพยายามเสียสละทำสิ่งต่างๆ เติมที่ จนกว่าจะเหน็ดเหนื่อยทำต่อไปไม่ไหว		
42. ฉันพร้อมจะพบปะกับคนแปลกหน้าได้ แม้รู้ว่าเขาอาจจะไม่เป็นมิตร		
43. เป็นการยากที่ฉันจะให้ความสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นเวลานานๆ เพราะ มักจะมีสิ่งแปลกใหม่มาดึงดูดความสนใจจากฉันได้ง่าย		
44. ฉันเป็นคนมั่นใจและสงบได้เมื่อพบกับคนที่ไม่สนิทคุ้นเคย แม้รู้ว่าเขาเหล่านั้นจะโกรธและไม่พอใจฉัน		
45. ฉันเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้ความพยายามเต็มที่ในการทำอะไร เพราะเราน่าจะปล่อยอะไรบางอย่างผ่านไปแบบสบายๆ ได้บ้าง		
46. ฉันมักจะใช้เวลาในการคิดทบทวนเรื่องราวก่อนที่จะตัดสินใจ		
47. ฉันชอบทำอะไรที่ค่อนข้างเสี่ยง (เช่น ขับรถเร็วในขณะที่เลี้ยวโค้ง) มากกว่าการอยู่อย่างสงบโดยไม่ทำอะไรเป็นเวลานานสองสามชั่วโมง		
48. ฉันมีความเชื่อมั่นที่จะทำอะไรตามสัญชาตญาณความรู้สึก มากกว่าการคิดพิจารณาอย่างละเอียด		
49. ฉันมักจะพยายามทำอะไรให้น้อยที่สุด แม้ว่าจะมีคนอื่นคาดหวังกับฉันอยู่		
50. บ่อยครั้งที่ฉันใช้สัญชาตญาณความรู้สึกในการตัดสินใจปัญหาตอนเริ่มแรก แล้วเกิดข้อผิดพลาดทำให้ฉันต้องเปลี่ยนการตัดสินใจใหม่ในภายหลัง		

	"ใช่" หรือ "ไม่ใช่"	
	"ใช่"	"ไม่ใช่"
51.ฉันชอบที่จะทำกิจกรรมหรือเล่นกีฬาที่เกิดอันตรายได้ง่ายมากกว่าการอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไรเป็นเวลานานหลายๆชั่วโมง (เช่น กระโดดร่ม)		
52.ฉันพอใจในสิ่งที่ทำอยู่แล้วและไม่คิดจะเปลี่ยนแปลงทำให้ดีขึ้น		
53.ถ้าสิ่งที่ทำอยู่มีโอกาสจะสำเร็จได้น้อย ฉันเห็นว่าไม่จำเป็นต้องทำต่อไป		
54.ฉันรู้สึกไม่ค่อยมีเรี่ยวแรงและเหนื่อยง่ายกว่าคนอื่นทั่วไป		
55.โดยปกติ ฉันจะให้ความสำคัญกับการพิจารณารายละเอียดปลีกย่อยก่อนที่จะตัดสินใจเรื่องใดๆ		
56.ฉันจะทบทวนเรื่องราวในรายละเอียดก่อนการตัดสินใจ แม้ว่าจะมีคนอื่นคอยเร่งให้ฉันทำเร็วขึ้น		
57.ฉันมักจะหาเวลาจับลับหรือพักผ่อนอยู่เสมอ เพราะฉันเป็นคนเหน็ดเหนื่อยง่ายกว่าคนทั่วไป		
58.ฉันจะไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานของฉันเพื่อทำให้คนอื่นพอใจ		
59.ฉันเป็นคนขยันและไม่ค่อยรู้สึกเหน็ดเหนื่อยง่ายเมื่อเทียบกับคนอื่นทั่วไป		
60.โดยปกติแล้ว ฉันสามารถชักจูงให้คนอื่นเชื่อฉันได้ แม้ว่าบางครั้งสิ่งที่ฉันจะพูดจะเกินจริงหรือไม่จริง		
61.ฉันจะไม่พอใจถ้าคนอื่นไม่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในสิ่งที่ฉันรอคอยให้เขาช่วยอยู่		
62.โดยปกติแล้ว ฉันสามารถที่จะปรับเปลี่ยนเรื่องจริงบางอย่างให้กลายเป็นเรื่องตลก หรือเพื่อแก้งกใครบางคน		
63.ฉันพร้อมที่จะทำงานได้ตลอดวันโดยไม่ต้องบังคับใจตัวเอง		
64.ฉันมีความรู้สึกที่รุนแรงกว่าคนอื่นเมื่อสูญเสียเพื่อนสนิท		
65.ฉันรู้สึกลำบากใจที่จะโกหก แม้จะทำเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ใครบางคนเสียใจ		
66.ฉันรู้วิธีทำอะไรให้ประหยัดได้ดีกว่าคนส่วนมาก		
67.แม้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน ฉันมักจะหาทางออกโดยรักษาความเป็นเพื่อนไว้ได้เสมอ		
68.ฉันมักจะฟื้นจากการเจ็บป่วยเล็กน้อยหรือหายเครียดได้ช้ากว่าคนทั่วไป		
69.ฉันต้องการพักผ่อน ความช่วยเหลือหรือกำลังใจจากคนอื่นมากกว่าปกติ เพื่อให้หายจากการเจ็บป่วยเล็กน้อยหรือให้หายจากความเครียด		
70.ฉันมักใช้จ่ายเงินมากจนเงินหมดหรือเป็นหนี้สินอยู่บ่อยๆ		
71.น้อยครั้งที่ฉันไม่พอใจ เมื่อฉันทำอะไรให้คนอื่นแล้วเขาไม่รู้บุญคุณของฉัน		

	"ใช่" หรือ "ไม่ใช่"	
	"ใช่"	"ไม่ใช่"
72.ฉันมักใช้จ่ายเงินมากโดยไม่ยั้งคิดและไม่สามารถควบคุมการใช้จ่ายเพื่อเก็บไว้ใช้ในชวงวันหยุดพักผ่อนได้		
73.เป็นเรื่องยากที่ฉันจะปรับเปลี่ยนวิธีการทำอะไรใหม่ไปจากวิธีเดิมเพราะจะทำให้ฉันเครียดรู้สึกเหน็ดเหนื่อยและคิดหมกหมุ่น		
74.เมื่อฉันไม่สบายใจ ฉันจะรู้สึกดีขึ้นเมื่ออยู่ใกล้เพื่อนมากกว่าการอยู่คนเดียว		
75.ฉันมักรู้สึกมั่นใจในตัวเองและมีพลังมากกว่าคนส่วนใหญ่แม้เพิ่งฟื้นจากการเจ็บป่วยเล็กน้อยหรือหายเครียดใหม่ๆ		
76.บางคนคิดว่าฉันประหยัดหรือมีธัยสตีในการใช้จ่ายเงินมากเกินไป		
77.บ่อยครั้งที่ฉันยังพยายามทำสิ่งเดิมๆเป็นเวลานานแม้จะไม่ประสบความสำเร็จ		
78.ฉันไม่อาจจะมีความสุขจากการใช้จ่ายเงินเพื่อความสุขของตัวเองแม้ฉันจะมีเงินเก็บมากมายก็ตาม		
79.ฉันจะไม่ยอมแพ้อะไรๆเมื่อมีอุปสรรค ฉันเพียงแต่จะเปลี่ยนไปทำสิ่งใหม่ๆทดแทน		
80.ฉันหายจากการเจ็บป่วยเล็กน้อยหรือหายเครียดได้เร็วกว่าคนทั่วไป		
81.ฉันไม่ชอบที่จะตัดสินใจตามความคิดความรู้สึกอันแรกสุดของฉันโดยยังไม่ได้คิดไตร่ตรอง		
82.ฉันเชื่อว่าฉันจะมีโอกาสอีกมากมายรอคอยฉันในอนาคต		
83.ฉันมักจะคล้อยตามคำพูดที่น่าประทับใจหรือบทกวีที่ลึกซึ้งได้ง่าย		
84.ถ้าฉันถูกทำให้รู้สึกอับอายหรือตกอยู่สถานการณ์ที่กลายเป็นตัวตลก ฉันจะรู้สึกกลับเป็นปกติได้ค่อนข้างเร็ว		
85.ฉันชอบทำอะไรตามวิธีการที่เคยได้ผลดี มากกว่าจะลองวิธีการใหม่ๆที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์		
86.ฉันชอบเก็บปัญหาส่วนตัวไว้โดยไม่เล่าให้คนอื่นฟัง		
87.ฉันชอบเก็บเงินมากกว่าการใช้จ่ายไปเพื่อความเพลิดเพลินหรือเพื่อความสนุกสนาน เช่น การดูหนัง , ฟังคอนเสิร์ต		
88.แม้จะอยู่ท่ามกลางเพื่อนฝูง ฉันไม่ชอบเปิดเผยความรู้สึกส่วนตัวกับคนอื่น		
89.ฉันมีความมั่นใจในตัวเองเกือบตลอดเวลาไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด		
90.โดยปกติ ฉันชอบอยู่อย่างสงบห่างไกลจากผู้คน		
91.ฉันจะไม่เคยคิดหมกหมุ่นในเรื่องร้ายๆที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต		
92.ฉันทำงานหนักกว่าคนอื่นทั่วไป		
93.เวลาพูดคุย ฉันเป็นผู้ฟังได้ดีกว่าผู้พูด		

	"ใช่" หรือ "ไม่ใช่"	
	"ใช่"	"ไม่ใช่"
94.ฉันชอบเอาใจคนอื่นมากที่สุดเท่าที่ฉันทำได้		
95.ฉันคิดเสมอว่าปัญหาที่จะต้องแก้ไขจะเป็นอยู่ชั่วคราว และน่าจะผ่านไปได้ด้วยดีเสมอ		
96.ฉันชอบพักผ่อนอยู่ที่บ้านมากกว่าการเดินทางท่องเที่ยวหรือ ผจญภัยไปในโลกที่แปลกใหม่		
97.โดยปกติแล้ว ฉันมีความตั้งใจมากเวลาทำงาน และจะทำอย่างต่อเนื่อง แม้คนอื่นจะเลิกทำแล้วก็ตาม		
98.โดยปกติ ฉันมักประสบความสำเร็จในทุกสิ่งที่ฉันตั้งใจทำ		
99.ฉันมักจะทำให้ความสำคัญกับรายละเอียดปลีกย่อยในทุกสิ่งที่ทำอยู่		
100.ฉันมีความยากลำบากในการเรียงเรียงลำดับความคิด ในขณะที่กำลังพูดคุยกับคนอื่น		

คำชี้แจง แบบสอบถาม ส่วนที่ 3 : พฤติกรรมการใช้สื่อ

แบบสอบถามเลขที่.....

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับตัวคุณและความสัมพันธ์ที่คุณมีต่อคนใกล้ตัวตลอดจนการใช้สื่อมวลชนและสื่ออื่นๆ (ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือ ภาพยนตร์ เกม คอมพิวเตอร์ เป็นต้น) ของคุณก่อนที่คุณจะเข้ามาอยู่ที่นี้ คำถามแต่ละข้อไม่ได้ใช้วัดว่าคุณเป็นคนดีหรือไม่ดีอีกทั้งไม่ได้วัดว่าตอบผิดหรือถูก คำตอบของคุณจะถูกนำมาพิจารณาโดยรวมและคำตอบใดๆก็ตามที่คุณตอบจะไม่มีผลเสียต่อคุณ จึงขอให้คุณตอบตามความเป็นจริง

คำแนะนำในการตอบคำถาม

1.ก่อนตอบคำถามกรุณาอ่านคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการตอบให้เข้าใจ คำถามข้อใดที่คุณไม่เข้าใจโปรดขอคำอธิบายจากเจ้าหน้าที่ผู้แจกแบบสอบถาม

2.ในแต่ละข้อขอให้คุณเลือกคำตอบที่ตรงกับคำตอบของคุณที่สุดคำตอบเดียว (ยกเว้นคำถามระบุให้เลือกได้มากกว่านั้น)

3.หากคุณรู้สึกลังเลเพราะคำตอบที่มีอยู่ไม่ตรงกับคำตอบในใจของคุณโปรดเลือกคำตอบที่ใกล้เคียงกับความรู้สึกของคุณที่สุด

4.คำถามบางข้อเปิดโอกาสให้คุณตอบคำตอบอื่นที่ไม่ตรงกับคำตอบที่กำหนดให้ ดังนั้นถ้าคุณอ่านคำตอบทั้งหมดแล้วพบว่า คำตอบเหล่านั้น ไม่ตรงกับคำตอบในใจคุณเลย ให้อธิบายคำตอบของคุณลงในช่องว่าง

5.ในการตอบคำถามทุกข้อ โปรดระลึกไว้เสมอว่าคำถามทั้งหมดเป็นการถามถึงเหตุการณ์ก่อนที่คุณจะเข้ามาอยู่ที่นี้

6.โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

ส่วนที่ 3 ส่วนที่ 3.1 พฤติกรรมการใช้สื่อ : การเปิดรับสื่อประเภทต่างๆ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

คุณเคยทำสิ่งเหล่านี้บ่อยครั้งแค่ไหน

ประเภทของสื่อ	บ่อยมาก	บ่อย	นานๆครั้ง	น้อยมาก	ไม่เคย
1.ดูโทรทัศน์					
2.ฟังวิทยุ					
3.อ่านหนังสือ					
4.ดูภาพยนตร์/วิดีโอ					
5.เล่นเกมคอมพิวเตอร์/วิดีโอเกม					

บ่อยมาก = ทุกวัน บ่อย = เกือบทุกวัน นานๆครั้ง = สัปดาห์ละ 2-3 วัน น้อยมาก = สัปดาห์ละ 1 วัน หรือ น้อยกว่า

เมื่อก่อนที่คุณจะเข้ามาอยู่ที่นี้ถ้าคุณมีโอกาสดูหนัง ฟังวิทยุ อ่านหนังสือ คุณชอบเนื้อหาหรือเรื่องราวต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ประเภทเนื้อหาของสื่อมวลชน	ชอบมาก	ชอบ	เฉยๆ	ไม่ชอบ
6.เรื่องให้สาระความรู้ เช่น ข่าว สารคดี				
7.เรื่องตลกเบาสมอง ขบขัน				
8.เรื่องเกี่ยวกับกามารมณ์ให้อารมณ์ทางเพศ				
9.เรื่องสงคราม การต่อสู้				
10.เรื่องลึกลับ เขย่าขวัญ ฆาตกรรม				
11.เรื่องตื่นเต้น ระทึกใจ เช่น การผจญภัย กีฬา				
12.ดนตรี เช่น เพลง นักร้อง วงดนตรีที่ชื่นชอบ				
13.เรื่องชีวิตแบบผู้ใหญ่ เช่น ความรัก ชีวิตการทำงาน การมีครอบครัว ชีวิตคู่				
14.โฆษณาสินค้าทันสมัยต่างๆ				
15.เรื่องเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจิตวัยรุ่น				

เมื่อก่อนนี้ถ้าคุณมีโอกาสเล่นวิดีโอเกมหรือเกมคอมพิวเตอร์เนื้อหาประเภทใดที่คุณชอบ

(ถ้าคุณไม่เคยเล่นวิดีโอเกมหรือเกมคอมพิวเตอร์ไม่ต้องตอบข้อนี้)

ประเภทเนื้อหาเกม	ชอบมาก	ชอบ	เฉยๆ	ไม่ชอบ
16.เกมต่อสู้ สงคราม				
17.เกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ				
18.เกมเสริมทักษะ				
19.เกมการแข่งขัน , กีฬา				

ให้คุณจัดอันดับบุคคลต่อไปนี้ที่คุณชอบปรึกษาด้วยโดยเรียงอันดับจากมากที่สุดและรองลงมา 3 อันดับ โดยใส่หมายเลข 1, 2 และ 3 ใน และเติมคำตอบลงในช่องว่าง

20.บุคคลที่คุณชอบปรึกษาด้วย

- บิดา มารดา พี่/น้อง ญาติ เพื่อน ครูแนะแนว / ครูประจำชั้น
- คุยกับบุคคลทางห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
- ใช้บริการปรึกษาทางโทรศัพท์ เช่น ฮอทไลน์ สะมาริตันส์ ปรึกษาเจ้าหน้าที่ของคลินิกสุขภาพจิต
- ผู้อื่น ได้แก่.....

ให้คุณใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมคำตอบลงในช่องว่าง(สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

21.ให้คุณเลือกเรื่องต่อไปนี้ที่คุณชอบปรึกษาด้วยกับบุคคลที่คุณเลือกในข้อ20

- การเรียน การประกอบอาชีพ สุขภาพ การเงิน ครอบครัว
- การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่น การแต่งตัว การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ
- ภาวะอารมณ์วัยรุ่น กิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ การเข้าสังคมกับเพื่อน
- ข้อมูลความรู้เรื่องยาเสพติด ศาสนา ความเป็นอิสระ
- หลักการดำเนินชีวิต
- เรื่องอื่นๆ.....

22.บุคคลที่เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของคุณได้มากที่สุด (เลือกตอบได้ข้อละ 1 คน)

- บุคคลในครอบครัว บิดา มารดา พี่/น้อง ญาติ ไม่มี
- บุคคลภายนอกครอบครัว ครู เพื่อน ดารา/นักร้อง
- คนอื่นๆ..... ไม่มี

คำถามข้อ 23-25สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1ข้อ

23.ก่อนเข้ามาอยู่ที่นี้ เมื่อคุณมีปัญหาหนักใจไม่รู้ว่าจะแก้ไขอย่างไร โดยปกติทั่วไปคุณจะทำอย่างไร

- ปรึกษาพ่อแม่ ผู้ปกครอง
- ระบายอารมณ์หรือพยายามลืมโดยการไปดูหนัง ฟังเพลง ดูทีวี หรืออ่านหนังสือเสียๆ
- เล่าให้เพื่อนสนิทฟัง
- ปรึกษาครูที่โรงเรียน
- เก็บความไม่สบายใจไว้คนเดียว
- ใช้สารเสพติดเพื่อให้ลืมปัญหาหนักใจ
- ระบายความเครียดในใจด้วยการเล่นเกมคอมพิวเตอร์หรือวิดีโอเกม
- ใช้บริการปรึกษาทางโทรศัพท์ เช่น ฮอทไลน์ สะมาริตันส์
- ปรึกษาเจ้าหน้าที่ของคลินิกสุขภาพจิตในบริการของรัฐ
- อาศัยประสบการณ์ที่คุณได้เรียนรู้จากดูทีวี อ่านหนังสือ ฟังจากวิทยุ
- ทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น

24. ก่อนเข้ามาอยู่ที่นี้ เมื่อคุณมีความขัดแย้งกับคนรอบข้างแล้วรู้สึกไม่แน่ใจว่าจะแสดงออกอย่างไร
สิ่งที่คุณจะทำคือ

- ปรึกษากับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ปรึกษาครูที่โรงเรียน ปรึกษาพี่หรือน้องของคุณ
 ขอคำแนะนำจากเพื่อนๆ ใช้สารเสพติดเพื่อให้ลืมปัญหา
 อาศัยประสบการณ์ที่คุณได้เรียนรู้จากทีวี อ่านหนังสือ ฟังจากวิทยุ
 แยกตัวจากคนรอบข้างแล้วดูทีวี วิดีโอ เพื่อให้ลืม
 ระบายความอัดอั้น คับข้องใจ ด้วยการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหาตื่นเต้น ระทึกใจ
 ทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น.....

25. ก่อนเข้ามาอยู่ที่นี้เมื่อคุณมีเวลาว่าง คุณมักจะใช้เวลาว่างของคุณโดย

- คุยกับพ่อแม่หรือผู้ใหญ่คนอื่นในครอบครัว ไปหาหรือโทรศัพท์ไปคุยกับเพื่อน
 แวะไปคุยหรือช่วยงานครูที่โรงเรียน เปิดทีวีดู ฟังวิทยุ อ่านหนังสือ หรือไม่ก็ไปดูหนัง
 คุยกับพี่ๆน้องๆ ออกไปเที่ยวตามสถานบันเทิง เช่น ผับ ดิสโก้เธค เล่นกีฬา
 เรียนพิเศษ ทำงานหารายได้พิเศษ ใช้เวลาอยู่กับเพื่อนๆแล้วใช้สารเสพติด
 ใช้เวลาอยู่คนเดียวแล้วใช้สารเสพติด เล่นเกมคอมพิวเตอร์หรือวิดีโอเกม
 ทำกิจกรรมอื่นๆ.....

ให้คุณใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ในข้อที่คุณต้องการ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

26. คุณเคยเลือกฟัง อ่าน ชม และพูดคุย เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจิตวัยรุ่นจากสื่อใดบ้าง

- วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
 หนังสือหรือแผ่นพับของหน่วยงานสุขภาพจิต ครูแนะแนว
 ปรึกษาทางโทรศัพท์ เช่น ฮอทไลน์ สะมาริตินส์ อินเทอร์เน็ต
 คลินิกสุขภาพจิตในบริการของรัฐ
 พ่อ แม่ พี่น้อง ญาติ เพื่อน
 อื่นๆ.....
 ไม่เคยเลือกฟัง อ่าน ชม และพูดคุยจากสื่อใดเลย (ถ้าท่านเลือกตอบข้อนี้แล้ว ไม่ต้องตอบข้อ 27)

ให้คุณเลือกตอบจากเนื้อหาสื่อด้านสุขภาพจิตวัยรุ่นเหล่านี้ได้ 3 อันดับ จากมากที่สุดถึงรองลงมา

เขียนหมายเลข 1-3 ลงใน หน้าหัวข้อที่ต้องการ

27. ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจิตวัยรุ่นเรื่องใดบ้างที่คุณได้นำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

- ความรู้เรื่องเพศศึกษา ความรู้เรื่องยาเสพติด ปัญหาการเรียน
 ปัญหาครอบครัว ปัญหาพฤติกรรมอารมณ์ ปัญหาการปรับตัว

ส่วนที่ 3.2 ความพึงพอใจที่เยาวชนคาดว่าจะได้รับจากสื่อ

ต่อไปนี้เป็นความพึงพอใจในการใช้สื่อด้านต่างๆ ความพึงพอใจเหล่านี้ตรงกับความพึงพอใจในการใช้สื่อของคุณมากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคำตอบของคุณ (ถ้าคุณไม่ได้ใช้สื่อชนิดนั้นเลยให้ผ่านคำถามข้อนั้นไป)

ความพึงพอใจจากการดูทีวี	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีส่วน เกี่ยวข้องเลย
28. ทีวีทำให้ฉันได้พักผ่อน
29. ทีวีเป็นเพื่อนที่ดีเวลาฉันเหงา
30. ทีวีทำให้ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆในชีวิต
31. ทีวีทำให้ลืมเรื่องยุ่งๆทั้งหลาย
32. ทีวีให้ความตื่นเต้นเร้าใจ
33. ทีวีเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียน
34. ทีวีช่วยฆ่าเวลาเมื่อไม่มีอะไรทำ
35. เวลาดูทีวีทำให้หลายๆคนมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน
ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือ				
36. หนังสือทำให้ฉันคลายความเหงาได้
37. หนังสือทำให้ฉันหลุดพ้นจากเรื่องรบกวนทั้งหลายที่ฉันไม่อยาก คิดถึง
38. หนังสือให้ความรู้เพิ่มเติมจากความรู้ที่ได้จากในห้องเรียน
39. การอ่านหนังสือเป็นการพักผ่อนที่ดี
40. หนังสือทำให้ฉันรู้จักชีวิตมากขึ้น
41. ฉันมีกลุ่มเพื่อนที่อ่านหนังสือประเภทเดียวกันกับฉัน เรามักจะ แบ่งปันกันอ่าน
42. ฉันอ่านหนังสือเพราะไม่อยากปล่อยให้เวลาผ่านไปเปล่าๆ
43. หลายครั้งที่หนังสือทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้นอยากติดตามจนวางไม่ลง
ความพึงพอใจจากการฟังวิทยุ				
44. เสียงจากวิทยุช่วยทำให้ฉันไม่รู้สึกราวอยู่คนเดียวหรือเจียบเหงา จริงๆ
45. การฟังวิทยุทำให้ฉันได้แง่คิดดีๆสำหรับการดำเนินชีวิต
46. การฟังวิทยุทำให้ฉันได้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนและข่าวสารอื่นๆ
47. ฉันจะลืมปัญหาอื่นๆหมดเมื่อฟังวิทยุ
48. ฉันมีกลุ่มเพื่อนที่ชอบฟังวิทยุเหมือนกับฉัน
49. การฟังวิทยุเป็นการฆ่าเวลาที่ดี
50. การฟังวิทยุเป็นการพักผ่อนที่ดี
51. การฟังเพลงทำให้ฉันหายเบื่อหรือมีชีวิตชีวาขึ้น

ความพึงพอใจจากการดูภาพยนตร์/วิดีโอ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีส่วน เกี่ยวข้องเลย
52.ฉันดูหนังเพื่อฆ่าเวลาเมื่อไม่มีอะไรทำ
53.การดูหนังทำให้ฉันไม่ต้องคิดถึงเรื่องอื่นๆ
54.การดูหนังเป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ฉันชอบ
55.ฉันรู้สึกสนุกที่จะไปดูหนังกับเพื่อนหรือเซาวีดีโอเทปมาดูกันหลายๆคน
56.หนังให้สาระความรู้
57.การดูหนังทำให้ฉันคลายเหงา
58.หนังให้ประสบการณ์และแง่คิดดีๆ
59.หนังทำให้ฉันหายเบื่อหน่ายเชิงและรู้สึกตื่นเต้น
ความพึงพอใจจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์/วิดีโอเกม				
60.เกมทำให้ฉันได้เรียนรู้,ฝึกสมองและทักษะ
61.เมื่อเล่นเกมทำให้ฉันได้พูดคุยกับเพื่อนคนอื่นที่เล่นเหมือนกัน
62.เกมทำให้ฉันผ่อนคลายความเครียดในใจ
63.เกมทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้น ระทึกใจ
64.การเล่นเกมเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
65.การเล่นเกมทำให้ฉันได้รับความพอใจจากการได้เล่นพนันกับเพื่อน
ความพึงพอใจจากสื่อบุคคล				
66.การพูดคุยกับบุคคลทำให้ฉันคลายเหงาคลายเครียดและรู้สึกในแง่ดีกับตัวเอง
67.ฉันพูดคุยกับบุคคลเพื่อต้องการได้รับความรักและความเข้าใจ เช่น การระบายความคับข้องใจ การปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ
68.การพูดคุยกับบุคคลทำให้ฉันได้เรียนรู้ ประสบการณ์และแง่คิดดีๆ สำหรับการดำเนินชีวิต

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพัชรา ถาวร เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2513 จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และนิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เมื่อปีการศึกษา 2541 เข้าศึกษาต่อ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2543

